

Las Palmas-Las Palmas

Correspondent te Las Palmas

Eindelijk heeft de Zeezwaluw na 5 maanden haar landvasten losgegooid en is uitgevlogen naar het noorden, richting Porto Santo en Madeira.....maar 3 dagen zijn de Zeezwaluw en bemanning weer gezond en wel terug op dezelfde plek in Las Palmas marina.

Een typisch geval van heimwee naar de winterplek? Nee hoor, stroming, wind en golfjes besloten dat het nog geen tijd was om naar Madeira te gaan.

De start dinsdag 15 mei was redelijk goed met 10 kn NW wind geheel volgens de verwachting. Normaal zeilt de Zeezwaluw dan 40° aan de wind, ook dit keer met een snelheid van 4mjl/uur. Al gauw ontstonden er kleine windgolfjes op de lome deining. Om toch snelheid te kunnen houden, lieten ze de wind wat ruimer inkomen, 50° tot 60° aan de wind. Op het moment dat er een slag werd gemaakt om weer in de richting van de koerslijn te komen merkten ze dat het koers verschil 140° was. De Atlantische stroming uit het NO van 0,5kn speelde hen parten.

Al kruisend probeerden ze toch richting Porto Santo te koersen. Echter 36 uur en 180 zeemijlen later waren ze hemelsbreed slechts 85mjl opgeschoten in de goede richting. De wind begon ook meer en meer noord te draaien, dus pal tegen!

Het weerwindow dat werd benut om naar Porto Santo te zeilen was goed tot vrijdagavond, vanaf dat moment 20kn wind uit het N met windstoten en buien. Met de huidige koers, voorwaartse snelheid en kruisend zouden ze de resterende 210 mjl naar Porto Santo niet binnen dat tijdsbestek gaan halen.

Daarom werd de boeg van de Zeezwaluw weer zuidwaarts richting Las Palmas gedraaid. Nu pal voor de 10kn wind zeilend, moest de motor helpen om de 85 mjl terug naar Las Palmas in slechts 20 uur te overbruggen. Donderdagavond 17 mei om 8 uur meerde de Zeezwaluw weer in haar "eigen" box af.

Ondanks dat de bemanning niet is waar ze heen wilde, hebben ze 3 intensieve maar mooie zeildagen gehad. Ze zijn weer helemaal ingeslingerd tijdens het kruisen op de zacht klutsende golven terwijl de heerlijke voorbereide maaltijden erin gingen als koek. Ook voor het eerst sinds jaren hebben ze weer 6 uur lang potdichte mist ondergaan en moest de radar bij terwijl de rest van de dagen het zonnetje hun gezichten heerlijk heeft gebruind. Kortom, nu wachten ze tot het volgend weerwindow zich aandient voor een nieuwe poging!

—/—